

Ավետիք Իսահակյան

Դու գնացիր, – ես մնացի

Դու գնացիր, – ես մնացի
Բյուր մարդկանց մեջ մեն – մենակ
Սրտիս խորքում դառն լացի,
Խավարն իջավ կրրծքիս տակ:

Թափառում եմ փողոց – փողոց
Այս ծովածուփ քաղաքում.
Չսպված ցավից շրթներս՝ խոց,
Եվ աստղ չկա ինձ հոգում ...

1900